

Setkání zástupců chovatelských klubů zastřešujících anglické buldoky, francouzské buldočky a mopse.

Problémy brachycefalických nebo chcete-li krátkolebých plemen jsou stále častěji středem zájmu odborné a hlavně laické veřejnosti. Není to specialita České republiky, podobné diskuze se vedou i v řadě dalších států a leckde vyústí v zákaz chovu určitých plemen. Krátkolebých plemen je možné v nomenklatuře FCI najít celou řadu. V souvislosti se zdravotními problémy jsou asi nespravedlivě ale nejčastěji, zmiňováni angličtí buldoci, francouzští buldočci a mopsové.

Čeho se problém týká. U těchto a dalších plemen bývá diagnostikován BOAS. Je to zkratka pro brachycefalický obstruktivní syndrom tedy více či méně závažné dědičně podmíněné onemocnění. Do srozumitelné řeči převedeno mají postižení jedinci problémy s dýcháním a to zvláště v případě horkého počasí, neúměrné fyzické zátěže nebo rozrušení. Spory se vedou nad počtem nemocných jedinců a nad tím, z jaké kategorie pocházejí. Kategorii jsou v tomto případě myšleni psi s průkazem původu vydaným plemennou knihou Českomoravské kynologické unie (ČMKU), průkazem původu vydaným jinou organizací a hlavně psi bez průkazu původu. Těch je určitě nejvíce, ale ti, kdo o nemocných psech hovoří, rozdíl mezi psem s PP a bez PP nevnímají a někdy se zdá, že je nad jejich rozlišovací schopnost.

Zájmem ČMKU i jejích chovatelských klubů a chovatelů je chov zdravých psů. Otázkou je, jaká opatření lze přijmout. Existuje řešení, kvůli kterému se 1. března 2023 na ČMKU sešli zástupci chovatelských klubů anglických buldoků, francouzských buldočků a mopsů. Hlavní slovo měla JUDr. Lenka Šlaufová, místopředsedkyně Klubu chovatelů francouzských buldočků. Informovala přítomné o aktivitě ČMKU spočívající ve spolupráci s Kennel Clubem a Univerzitou Cambridge. Na základě uzavírané smlouvy by mohly naše chovatelské kluby používat jimi vyvinutý zátěžový test, v jehož možnostech je určit nemocné jedince, stupeň jejich postižení a zároveň stanovit pravidla pro případné využití či nevyužití v chovu.

Uvedený zátěžový test není složitý ani náročný na přístrojové vybavení. Zhruba řečeno spočívá v kontrole dechové a srdeční frekvence psa, následného třiminutového středně rychlého pohybu a opětné kontrole počtu dechů a srdečních ozev. Velmi důležité je, že se do celé problematiky zapojuje Komora veterinárních lékařů. Pokud půjde vše tak, jak je plánováno, budou do Cambridge vysláni tři veterináři, kteří zde pod odborným vedením absolvují seminář zaměřený na provedení a hodnocení testu. Tím získají oprávnění v České republice školit další kolegy. Proškolení veterináři získají statut specialistů na hodnocení zátěžových testů. Snaha je, aby vyšetření bylo dobře dostupné pro jednotlivé chovatele a nemuselo se za ním jezdit přes celou republiku.

Velmi důležité je, že zátěžové testy by měly probíhat v jednotlivých zemích stejně a že se tedy nejedná jen o jednu zemi, ale o snahu plošného ozdravení chovu plemen, která se chovají několik století a stále mají pro svoji povahu velké množství příznivců. Neméně důležité je, aby se členové klubů zastřešujících inkriminovaná plemena vyšetření nebránili. Ono bude důležité z pohledu pohody a zdraví psů, bude v zájmu chovatelů, kteří budou moci zájemcům o štěňata ukázat, co všechno pro zdraví odchovů dělají a bude velmi důležitým argumentem pro ČMKU v případných debatách s těmi, kdo by chov některých plemen nejraději zakázali.

Vladimíra Tichá